

Forfatter: Holberg, Ludvig

Titel: Værker i tolv bind 9: Niels Klim

Citation: Holberg, Ludvig: "Værker i tolv bind 9: Niels Klim", i Holberg, Ludvig: *Værker i tolv bind 9: Niels Klim*, udg. af F. J. BILLESKOV JANSEN ; Volmer Rosenkilde , Rosenkilde og Bagger, 1969-1971, s. 368. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-holberg09-shoot-idm139856960396704/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i tolv bind 9: Niels Klim

MORALSKE FABLER

og jeg slutter, at dit Hierte er lige saa foranderlig som din Hud.

Fabelen lærer, at man intet Venskab kand holde med vægelsindede Mennesker.

102. Fabel.

Ræven og Fanden.

Ræven mødte engang Fanden, hvilken han hilsede og sagde: God Aften Hr. Collega! Fanden studsede derved og sagde: Er jeg din Collega? Ræven svarede dertil: Jeg kalder dig saa propter communia studia, og, efterdi det synes, at vi have gaaet udi een Skole sammen; Thi, ligesom du gjør Profession af at besnære Mennesker, saa gjør jeg Profession af at besnære Dyr i Skoven. Af dette Svar syntes Fanden, at Ræven ikke havde forset sig udi Titelen, og derfor, da han gik bort, sagde: Far vel Hr. Collega.

103. Fabel.

Ræven og Oxen.

Ræven, efterat han var bleven gammel og affældig, saa at han ikke kunde være om Næringen paa den Maade som tilforn, tog sig for at agere Skolemester, og at holde Collegium politicum for Dyr og Fugle. Han erhvervede og Scholarer af alle slags Creatur, og alle betalede ved Collegii Slutning det betingede Salarium. Oxen eene veigrede sig ikke alleene ved at betale, men endogsaa fordrede tilbage hvad han forhen havde prænumereret. Aarsagen, hvi han veigrede sig derfor var denne, at han imidlertid intet havde lært. Herudover reysede sig Trette mellem Læreren og Discipelen. Oxen raadførte sig med en Skade, som tilbød sig at agere hans Sag for en billig Priis: Ræven derimod var sin egen Procurator. Sagen blev ageret for en Elephant, hvilken fældede saadan Dom: At, endskiønt Discipelen var ligesaa vankundig som tilforn, saa var det ikke Læreren skyld, men Discipelens, som var en Oxe.

MORALSKE FABLER

Fabelen lærer, at, ligesom man gjør Doctere ofte U-ret, efterdi de ikke kand curere visse Patienter, saa laster man ogsaa uden Føye Lætere, efterdi de af et hvert Træe ikke kand gjøre en Mercurius. Hvis Ræven havde forlangt dobbelt Salarium for et Oxe-Hoved, kunde han saadant med Føye have gjort.

104. Fabel.

Storken Qvaksalver.

En Stork gav sig ud for Medicus, skjønt han ingen Kundskab havde udi Medicine; Saasom han var dristig og stortalende, fik han mange Patienter. Herudover bare de andre graduerede Dyr Fortrydelse, og endeligen lode ham forbyde at practicere videre. Storken meenede, at man derudi gjorde ham U-ret, foregivende, at ingen af hans Patienter indtil denne Tiid havde klaget over ham: hvortil ham blev svaret, at det kunde være sandt nok, efterdi det var troeligt, at de alle vare døde under hans Cuur.

105. Fabel.

Aberne og Biørnen.

Nogle Aber, som vare udi Selskab sammen, søgte efter Vand for at slukke deres Tørst. De komme endeligen til en Brønd: Men som Brønden var saa dyb, at de ikke kunde naae Vandet, bleve de gandske raadville. En Biørn nærmede sig til Brønden udi samme Forsætt. Han gav det Raad, at en af Aberne skulde hente et Kar for at øse Vandet derudi, og at den eene skulde holde fast ved den andens Hale, paa det at den sidste, som førte Karret, kunde naae Vandet; Aberne svarede dertil, at det Anslag syntes godt nok, men at det vilde blive for tung Byrde for den første, som skulde holde alle de andre tillige med Karret. Biørnen sagde: Jeg er sterk nok til at holde eder alle, om I vare end eengang saa mange. De fandt derfor Sagen at være gjørlig. Biørnen fæstede sine Labber til Træet af